

Åbent brev til miljøminister Lea Wermelin og Folketingets Miljøudvalg.

I de seneste år har friluftaktiviteter og events i og omkring Tisvilde Hegn ekspanderet massivt til umiddelbar glæde for de mange udøvere, men det har også vakt stor bekymring og skabt en ubehagelig splittelse både i lokalområdet og internt blandt de mange brugergrupper. Samtidig har de massive driftsændringerne i skoven og i klitterne givet anledning til undren. Den samlede udvikling har ikke mindst i højsæsonen lagt et voldsomt pres på hele Tisvilde-området.

Alt dette kommer tydelig til udtryk, når vi mødes i byen eller påvirkes af trykket fra andre brugere på tur i skoven. Debatten har kørt og kører også på de sociale medier – til tider heftigt.

Der har undervejs været holdt mange møder mellem lokale foreninger og talspersoner på den ene side og Naturstyrelsen (NST) på den anden. Selvom NST's lokale forvaltning altid hævder, at man afvejer ”benyttelsen mod beskyttelsen”, så er det en fælles oplevelse blandt de lokale, der kæmper for en mere moderat udfoldelse til fordel for naturbeskyttelsen, at de har talt for helt døde øren. Tilliden til, at Naturstyrelsen som en selvfølgelighed står vagt om naturen, er forduftet – og vi er mange, der får stadig vanskeligere ved at bakke op om NST's værdigrundlag og natursyn.

Selvom nogle events og aktiviteter har ekspanderet og 'fylder' meget mere end andre, så vil jeg ikke her sigte på nogen bestemt, for de/vi har alle en berettigelse og det er ikke nødvendigvis den enkelte aktivitet, der er problemet, **det er summen af det hele, der er blevet alt, alt for meget.**

Den store belastning af området skal også ses i lyset af, at en landsdækkende undersøgelse for nylig slog fast, at netop Tisvilde Hegn blandt alle større naturområder i landet, har klart den største biodiversitet og flest truede arter. Det bør være tankevækkende for ministeren og udvalget, at netop en kunstig, forstligt drevet skov, etableret indenfor de seneste 250 år, rummer så store naturværdier. Den har længe været udpeget som Natura 2000 område, nyligt optaget i Nationalparken Kongernes Nordsjælland og endvidere udpeget til urørt skov/biodiversitetsskov. Alt sammen etiketter, der giver indtryk af natur i ro og balance, men disse betegnelser forekommer som at 'blæse med mel i munden', for det er et paradoks, at NST samtidig her har givet helt frit løb for stigende aktivitetspres.

Vi oplever, at NST nok lytter til os, men det ændrer ikke noget, for som NST svarer: ”vi gør bare det, politikerne vil have”. Det har vi meget svært ved at tro kan være sandt – i særdeleshed efter det grønne klimavalg. Vi spørger os selv: får/har politikerne et retvisende billede af, hvad der foregår?

Derfor denne henvendelse til udvalget og ministeren og med vedhæftede invitation til at aflægge os et besøg, som vi håber kan realiseres. At jeg henvender mig netop nu skyldes den hændelse, der blev udmærket beskrevet i Frederiksborg Amts Avis 15. januar (se vedhæftede link). Ikke fordi den var værre end så mange andre - bægeret har længe flydt over – men med Holløse Bredning åbnede NST døren på vid gab til den aller sidste stump af statens områder ved Tisvilde, et område som hidtil kun har været besøgt til fods. Det fik mit bæger til at skvulpe helt over. Udover NST's tilladelse til denne færdsel, så dokumenterer NST's svar i avisen, at døren til fri udfoldelse i sårbar natur er sparket ind.

Artiklen har ført til, at jeg er blevet kontaktet af en række af hinanden uafhængige personer, bl.a. fra DN, nationalparkrådet, lokale foreninger og enkeltpersoner og på sociale medier. På det grundlag vælger jeg at gå videre med sagen, idet jeg ikke står alene med en oplevelse af, at Naturstyrelsen ikke erkender, at man er gået over grænsen for, hvad der er hensigtsmæssigt for naturen. Der er således udtalt behov for at få rejst en politisk diskussion. Med konstruktivt håb og set i lyset af det pågående arbejde både for Nationalparken og en ambitiøs Natur- og biodiversitetspakke være det hermed gjort.

Søren Grene